

COMMISSIE VAN BEROEP BETAALD VOETBAL VAN DE KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het beroep

De tuchtcommissie betaald voetbal (hierna: tuchtcommissie), heeft bij beslissing van 4 november 2022 de heer D. de Wit (hierna: appellant), veroordeeld tot een uitsluiting van deelname aan competitie- play-off en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die waarop het 1e elftal van zijn club drie (3) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één (1) wedstrijd voorwaardelijk met een proeftijd van één (1) jaar, alsmede in de kosten van de mondelinge behandeling, wegens ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenstander tijdens de op 30 oktober 2022 gespeelde wedstrijd AZ Alkmaar – FC Volendam.

Tegen deze beslissing is op 5 november 2022 namens appellant beroep ingesteld. De commissie van beroep betaald voetbal (hierna: commissie van beroep) heeft de zaak mondeling behandeld op 17 november 2022. Hierbij waren aanwezig de aanklager, de secretaris van de aanklager en de gemachtigde van appellant, te weten mevrouw mr. S. Juffermans.

2. Het verloop van de procedure

De aanklager heeft appellant op 31 oktober 2022 ten laste gelegd dat hij zich tijdens de op 30 oktober 2022 gespeelde wedstrijd AZ Alkmaar – FC Volendam schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenstander. De aanklager heeft appellant daarvoor een schikkingsvoorstel gedaan waarin appellant – kort gezegd – voor het spelen van drie (3) wedstrijden, waarvan één (1) voorwaardelijk, wordt uitgesloten.

Dit schikkingsvoorstel is door appellant niet geaccepteerd en de zaak is op 4 november 2022 door de tuchtcommissie mondeling behandeld. De aanklager heeft bij de tuchtcommissie gevorderd om appellant wegens ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenstander te veroordelen en hem een straf op te leggen van drie (3) wedstrijden uitsluiting.

De tuchtcommissie achtte het ten laste gelegde feit bewezen en besloot tot het opleggen van de eerder vermelde straf.

Tegen de beslissing van de tuchtcommissie heeft appellant tijdig hoger beroep ingesteld.

Per mail is na telefonisch vooroverleg met de gemachtigde van appellant bericht dat de behandeling van het beroep zal plaatsvinden op 10 november 2022. Van de kant van appellant is vervolgens telefonisch verzocht om aanhouding van de behandeling van het beroep wegens verhindering. Dat verzoek is ingewilligd en per mailbericht van 9 november 2022 is appellant wederom na voorafgaand telefonisch vooroverleg bevestigd dat de behandeling van het beroep op 17 november 2022 zal plaatsvinden. Op 15 november 2022 is van de kant van appellant opnieuw een verzoek tot aanhouding wegens verhindering gedaan. De aanklager is vervolgens in de gelegenheid gesteld om te reageren op dit tweede verzoek om aanhouding. De aanklager heeft te kennen gegeven dat hij van oordeel is dat het verzoek moet worden afgewezen nu de gemachtigde in de gelegenheid is bij de behandeling van het beroep aanwezig te zijn en kan worden overwogen appellant die in Spanje verblijft, digitaal te horen. Vervolgens is aan appellant bericht dat er geen aanleiding is om het verzoek om aanhouding op voorhand in te willigen en verder dat er gelegenheid is om het verzoek bij de mondelinge behandeling van het beroep alsnog te doen. Desgevraagd is namens appellant bericht dat hij geen gebruik maakt van de gelegenheid om digitaal te worden gehoord.

Bij de behandeling van het beroep heeft de gemachtigde van appellant te kennen gegeven dat zij geen verzoek tot aanhouding van de verdere behandeling van het beroep doet en ermee instemt dat de behandeling van het beroep vandaag plaatsvindt.

Ook de aanklager heeft ermee ingestemd dat de behandeling van het beroep wordt voortgezet. Verder heeft de gemachtigde uitdrukkelijk bevestigd dat zij bij de behandeling namens appellant het woord zal voeren.

Bij deze stand van zaken heeft de behandeling van het beroep met instemming van partijen en gelet op bovenstaande gang van zaken plaatsgevonden buiten aanwezigheid van appellant in persoon. Daarbij is mede acht geslagen op het belang van een voortvarende afdoening van het beroep. De commissie van beroep heeft hierbij gelet op art. 44, eerste lid van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal (hierna: RTBV). De commissie van beroep onderstreept de in die bepaling onder a vervatte regel van aanwezigheid van de beschuldigde en de aanklager bij de mondelinge behandeling. De onder b vervatte regel dat de commissie uit de niet aanwezigheid van de beschuldigde en de aanklager de gevolgtrekkingen kan maken die zij juist acht is weliswaar zeer ruim geformuleerd, maar dient slechts in uitzonderlijke gevallen te worden toegepast. Gelet op al het voorgaande is hier van een uitzonderlijk geval sprake.

3. De gronden van het beroep

In het beroepschrift en ter zitting van de commissie van beroep zijn namens appellant de volgende redenen aangevoerd.

Namens appellant wordt gesteld dat de aan appellant opgelegde straf disproportioneel is en gematigd dient te worden.

Als eerste argument wordt hiertoe aangevoerd dat voor appellant dit de eerste rode kaart in zijn voetbalcarrière betreft en deze factor onvoldoende meegewogen is bij het bepalen van de strafmaat. In dit verband wordt namens appellant verwezen naar een vergelijkbare zaak van de tuchtcommissie (*uitspraak tuchtcommissie d.d. 24 augustus 2018 inzake Van Overeem*) waarbij door de tuchtcommissie wel duidelijk rekening is gehouden met de strafkaart van de speler en waarbij de straf van de speler uiteindelijk is gematigd tot twee wedstrijden waarvan één voorwaardelijk.

Als tweede argument wordt aangevoerd dat de ernst van de overtreding, in tegenstelling tot het oordeel van de tuchtcommissie, aanleiding geeft om de straf te matigen. Appellant heeft bij de tuchtcommissie uitgelegd dat hij de actie inzette om met de buitenkant van zijn rechtersvoet de bal mee te kunnen nemen en op die manier voor zijn tegenstander langs te glijden zodat deze de bal niet kon spelen. Om de bal met de buitenkant van zijn rechtersvoet aan te kunnen nemen is het volgens de uitleg van appellant gedurende deze actie op enig moment nodig dat appellant zijn hele been strekt waarbij dan onvermijdelijk zijn knieën vooruitwijken, om vervolgens met een soort scheppende beweging de bal mee te kunnen nemen. Aangevoerd wordt dat het uiterst ongelukkig is dat dit net samenvalt met het contactmoment met zijn tegenstander. Gesteld wordt dat het belangrijk is dat niet enkel wordt gefocust op het contactmoment, maar dat de actie in zijn geheel wordt beschouwd. Daaruit volgt namelijk dat gedurende het grootste gedeelte van de sliding het been van appellant gebogen is en zijn knieën niet richting zijn tegenstander wijzen. Tijdens de sliding probeert appellant zich ook af te remmen met zijn armen op de grond, om op die manier de impact te reduceren en zijn actie onder controle te houden. Gesteld wordt dat het contactmoment tussen appellant en zijn tegenstander bij uitstek een voorbeeld van een verkeerde timing is en beide spelers eigenlijk net te laat bij de bal zijn of verkeerd uitkomen met hun passen. Het feit dat zijn actie verkeerd getimed was, betekent niet automatisch dat appellant het risico heeft genomen dat zijn tegenstander geblesseerd zou raken.

De overtreding ernstig gemeen spel kent in de praktijk vele verschijningsvormen en daarom kan een rode kaart verschillende gradaties hebben, van lichtrood tot zeer donkerrood. Gesteld wordt dat de actie van appellant zich aan de lichtere kant van dit spectrum bevindt zodat de overtreding gekwalificeerd dient te worden als een lichte variant van ernstig gemeen spel.

In dit verband heeft de gemachtigde van appellant gewezen op een andere zaak van de tuchtcommissie (*uitspraak tuchtcommissie d.d. 21 mei 2019 inzake Mbende*) waarin werd geoordeeld dat de relatief beperkte intensiteit van de overtreding aanleiding gaf de straf te matigen tot twee wedstrijden waarvan één voorwaardelijk.

Verder wordt namens appellant aangevoerd dat appellant niet de intentie had om zijn tegenstander te blesseren of te raken en dat appellant door de wijze waarop hij zijn tegenstander raakte, wist dat de impact van zijn actie niet heel hard was en dat hij zijn tegenstander niet zodanig raakte dat hij geblesseerd zou zijn.

Gelet op het voorgaande kan de commissie van beroep niet anders concluderen dan dat een uitsluiting van drie wedstrijden (waarvan één voorwaardelijk) buitenproportioneel is en dit een te zware straf is voor appellant. Verzocht wordt om de straf die aan appellant is opgelegd te matigen tot twee wedstrijden waarvan één voorwaardelijk.

4. Het standpunt van de aanklager

De aanklager handhaaft het in eerste aanleg ingenomen standpunt. Hij is van mening dat er gezien de wijze waarop betrokkene de overtreding heeft begaan, te weten met de noppen vooruit, op hoge snelheid en waarbij de tegenstander fors wordt geraakt, sprake is van een klassiek geval van ernstig gemeen spel waarbij appellant de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat hij zijn tegenspeler zou blesseren. De aanklager stelt dat matiging van de straf daarom in dit geval niet passend is.

Hetgeen namens appellant in beroep is aangevoerd - onder meer dat hij de intentie niet had om zijn tegenspeler te raken en het feit dat hij niet eerder een rode kaart heeft gekregen – geeft geen aanleiding voor matiging van de straf. Voor de strafbaarheid van ernstig gemeen spel is de intentie niet bepalend, maar de aanwezigheid van de intentie om iemand te raken kan aanleiding geven om de straf te verhogen.

De aanklager wijst erop dat de straftoemeteringsrichtlijnen bij ernstig gemeen spel een uitsluiting van drie (3) wedstrijden voorschrijven en dit daarmee het uitgangspunt is. De aanklager is met de tuchtcommissie van mening dat iedere zaak op zijn eigen merites moet worden beoordeeld en er zich omstandigheden kunnen voordoen die tot een matiging of een verhoging van de norm zou kunnen leiden. De aanklager ziet in dit geval echter geen aanleiding om van de richtlijn af te wijken aangezien het een klassiek geval van ernstig gemeen spel betreft en eist om die reden drie (3) wedstrijden uitsluiting.

5. De beoordeling door de commissie van beroep

De reden van het beroep is uitsluitend de hoogte van de opgelegde straf. Bezwaren tegen de bewezenverklaring en strafbaarverklaring van het ernstig gemeen spel zijn niet aangevoerd. Ook de aanklager heeft zich gerefereerd aan de bewezenverklaring, bewijsconstructie en strafbaarverklaring in eerste aanleg.

De commissie van beroep bevestigt de beslissing van de tuchtcommissie voor zover het betreft de bewezenverklaring, de daarvoor opgenomen bewijsconstructie en de verklaring dat het bewezenverklaarde ernstig gemeen spel oplevert.

Voor wat betreft de strafoplegging overweegt de commissie van beroep als volgt. Een straf, zoals door de tuchtcommissie opgelegd, is in dit geval aangewezen en niet buitenproportioneel. De commissie van beroep heeft daarbij in het bijzonder in beschouwing genomen de wijze waarop appellant het duel is aangegaan.

Op basis van het dossier en de beelden staat vast dat appellant op hoge snelheid, met gestrekt been en de noppen vooruit op zijn tegenstander inkomt en daarbij zijn tegenstander boven de enkel raakt.

Een correct uitgevoerde sliding tackle geschiedt glijdend met één of beide benen over de grond waarbij de bal gespeeld wordt. Van een correcte sliding is zeker geen sprake. Appellant raakt zijn tegenstander boven de enkel en hij raakt daarbij de bal met zijn voet of been verder niet. Op het moment dat appellant zijn tegenstander raakt, is de bal niet in de buurt, die ligt op dat moment ter hoogte van de arm van appellant.

Het voorgaande leidt tot de slotsom dat van een lichte variant van de overtreding, zoals bepleit, geen sprake is. Het is een gewoon, gemiddeld of in de woorden van de aanklager klassiek geval. De strafkaart vermeldt inderdaad geen voorafgaande rode kaart maar wel enkele gele kaarten. Dat levert geen reden op om af te wijken van de in eerste aanleg opgelegde straf die beneden de zowel in eerste aanleg als hoger beroep geëiste straf ligt. Ook de beslissingen van de tuchtcommissie waarop namens appellant een beroep is gedaan vormen geen grond voor verlaging van de straf.

6. De bewezenverklaring

De commissie van beroep bevestigt de beslissing van de tuchtcommissie dat is bewezen dat appellant zich tijdens de op 30 oktober 2022 gespeelde wedstrijd AZ Alkmaar – FC Volendam schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenstander alsmede de daarvoor gegeven gronden.

7. De kwalificatie

De commissie van beroep bevestigt de beslissing van de tuchtcommissie dat het bewezenverklaarde een overtreding van artikel 19 RTBV juncto regel 12 van de Spelregels veldvoetbal 2022/'23, te weten het gebruiken van ernstig gemeen spel jegens een tegenstander oplevert.

8. De strafoplegging

Bij de oplegging van de sanctie neemt de commissie van beroep de aard en ernst van de overtreding, de strafkaart van appellant en hetgeen bij de behandeling ter zitting naar voren is gekomen in aanmerking. De gronden voor de strafoplegging zijn verder vermeld onder 5. hierboven.

De commissie van beroep bevestigt de strafoplegging van de tuchtcommissie tot een uitsluiting van drie (3) wedstrijden, waarvan één (1) wedstrijd voorwaardelijk met een proeftijd van één (1) jaar.

9. De beslissing

De commissie van beroep bevestigt de beslissing van de tuchtcommissie waartegen het beroep is ingesteld met verbetering van de gronden voor de strafoplegging.

Beschuldigde wordt, met ingang van 18 november 2022, uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club drie (3) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één (1) wedstrijd voorwaardelijk met een proeftijd van één (1) jaar.

Hierop wordt in mindering gebracht de tijdens de periode van de automatische uitsluiting gespeelde competitiewedstrijd RKC Waalwijk – AZ Alkmaar d.d. 6 november 2022.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van AZ Alkmaar, in beroep begroot op € 450,-.

Aldus beslist op 17 november 2022 door mr. [REDACTED], voorzitter, [REDACTED] en [REDACTED], leden, bijgestaan door mr. [REDACTED], secretaris.